

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

Działania Wspólnoty w sprawie połowów wielorybów

P6_TA(2009)0067

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie działań Wspólnoty dotyczących połowów wielorybów (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Międzynarodową konwencję o uregulowaniu połowu wielorybów z 1946 r. oraz ustanowienie Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej (IWC),
- uwzględniając porozumienie IWC w sprawie całkowitego zakazu połowu wielorybów w celach zarobkowych (moratorium), które weszło w życie w 1986 r.,
- uwzględniając dokonaną w 2008 r. przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody i Jej Zasobów (IUCN) aktualizację czerwonej listy gatunków zagrożonych dotyczącą waleni,
- uwzględniając posiedzenie Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody i Jej Zasobów, które miało miejsce w Barcelonie w dniach 5-14 października 2008 r.,
- uwzględniając art. 37 i 175 traktatu WE,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie działań Wspólnoty dotyczących połowów wielorybów (COM(2007)0823),
- uwzględniając decyzję przyjętą przez Radę w dniu 5 czerwca 2008 r. ustanawiającą stanowisko Wspólnoty w sprawie połowu wielorybów ⁽¹⁾,
- uwzględniając ustanowienie przez IWC na jej 60. dorocznym posiedzeniu w Santiago, Chile, które odbyło się w czerwcu 2008 r., niewielkiej grupy roboczej ds. przyszłości IWC (zwanej dalej „grupą roboczą”),
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾ („dyrektywę siedliskową”),
- uwzględniając traktat amsterdamski z 1997 r., zmieniający traktat o Unii Europejskiej – protokół w sprawie ochrony i dobrostanu zwierząt,
- uwzględniając przyjęcie Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) i jej wprowadzenie w życie przez UE oraz przyjęcie międzynarodowego zakazu zarobkowego handlu produktami pochodzącymi od wszystkich gatunków dużych wielorybów,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ Decyzja Rady ustalająca stanowisko, które należy przyjąć w imieniu Wspólnoty Europejskiej na 60 posiedzeniu Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej w 2008 r. w odniesieniu do proponowanych zmian w zbiorze regulacji Międzynarodowej konwencji o uregulowaniu wielorybnictwa (dokument Rady nr 9818/2008).

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- A. mając na uwadze, że nadrzędnym celem musi być ochrona bioróżnorodności, w tym ochrona gatunków,
- B. mając na uwadze, że należy zawsze brać pod uwagę dobrostan zwierząt,
- C. mając na uwadze, że istnieją jednakże kwestie bezpieczeństwa żywności i jej dostaw, zwłaszcza dla wspólnot, które tradycyjnie uprawiały połowy wielorybów,
- D. mając na uwadze, że „umyślne niepokojenie, połowy lub zabijanie” wszystkich gatunków wielorybów jest obecnie zabronione w wodach Wspólnoty na mocy dyrektywy siedliskowej,
- E. mając na uwadze, że jeden na cztery gatunki waleni jest obecnie uważany za podlegający zagrożeniu, a dziewięć gatunków jest określonych jako zagrożone lub zagrożone w stopniu krytycznym, przy jednoczesnej niejasnej sytuacji wielu innych gatunków i populacji,
- F. mając na uwadze, że mimo iż niektóre populacje wielorybów odnotowały pewien stopień poprawy od wprowadzenia moratorium, inne nie, a ich zdolności dostosowawcze do zmieniających się warunków środowiskowych pozostają nieznanne,
- G. mając na uwadze, że moratorium miało początkowo obowiązywać wyłącznie do chwili, w której miał wejść w życie odpowiedni system zarządzania oraz miało dać zdziśiatkowanym gatunkom czas na ponowne zwiększenie swych zasobów,
- H. mając na uwadze, że nie wszyscy członkowie IWC zgodzili się z moratorium,
- I. mając na uwadze, że moratorium nie obejmuje, w żadnym przypadku, zabijania wielorybów do celów naukowych,
- J. mając na uwadze, że liczba wielorybów zabitych na mocy specjalnych zezwoleń faktycznie wzrosła od wprowadzenia moratorium,
- K. mając na uwadze, że IWC (w ponad 30 rezolucjach) oraz szereg organizacji pozarządowych i innych instytucji wyrażało wielokrotnie głębokie zaniepokojenie faktem, że obecne połowy wielorybów na mocy specjalnych zezwoleń są „niezgodne z duchem moratorium na połowy wielorybów w celach zarobkowych” (IWC2003-2); mięso uzyskane w wyniku takich połowów nie powinno być wykorzystane w celach handlowych,
- L. mając na uwadze, że mimo niedawnej poprawy sytuacji metody zabijania wielorybów nadal pozostają daleko w tyle za normami, jakich się oczekuje,
- M. mając na uwadze, że walenie są zagrożone nie tylko przez połowy, ale także przez zmiany klimatyczne, zanieczyszczenie, uderzenia statków, sprzęt służący do połowów, sonary i inne niebezpieczne zjawiska,
- N. mając na uwadze, że wyżej wspomniana decyzja Rady była oparta wyłącznie na art. 175 traktatu WE i zaledwie odniosła się do ww. posiedzenia IWC w Santiago, Chile, w czerwcu 2008 r.,
 - 1. z dużym zadowoleniem przyjmuje wspomniany wyżej komunikat Komisji w sprawie działań Wspólnoty dotyczących połowów wielorybów oraz decyzję w sprawie połowów wielorybów przyjętą kwalifikowaną większością głosów w Radzie; wspiera utrzymanie światowego moratorium na połowy wielorybów w celach zarobkowych oraz zakazu międzynarodowego handlu zarobkowego produktami z wielorybów; dąży do zaprzestania połowów wielorybów do celów badań naukowych oraz wspiera wyznaczenie znacznych obszarów oceanów i mórz jako „sanktuariów”, w których połowy wielorybów są bezterminowo zabronione;
 - 2. wzywa Radę do przyjęcia nowego wspólnego stanowiska na mocy art. 37 oraz art. 175 traktatu WE;

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

3. uważa, że ochrona wielorybów i innych waleni zależy ostatecznie od rozwoju środków będących przedmiotem skutecznie wdrożonego porozumienia, wystarczająco szeroko uzgodnionego;
 4. wzywa Radę, Komisję i te państwa członkowskie, które uczestniczą w grupie roboczej, do starań na rzecz osiągnięcia takiego porozumienia;
 5. jest zdania, że dyskusje grupy roboczej powinny być przedmiotem jak największej możliwej przejrzystości;
 6. wyraża nadzieję, że grupa robocza odniesie się do kwestii zabijania wielorybów w celach naukowych, aby znaleźć płaszczyznę porozumienia kładącą mu kres;
 7. szanuje potrzebę dokonywania ograniczonej liczby połowów przez społeczności tradycyjnie zajmujące się tym w celu zapewnienia własnego utrzymania, wzywa jednak do położenia większego nacisku na badania dotyczące humanitarnych metod zabijania oraz na ich stosowanie;
 8. domaga się, by tego typu połowy odbywały się wyłącznie w ramach jasno określonych limitów, opartych na zaleceniach komitetu naukowego IWC, oraz były regulowane pod ścisłą kontrolą uwzględniającą pełne rejestrowanie i zdawanie sprawozdań IWC;
 9. domaga się ustanowienia – w stosownych lokalizacjach na całym świecie – większej ilości morskich stref ochrony, w których wieloryby byłyby objęte specjalną ochroną;
 10. zauważa, że dyrektywa siedliskowa określająca stanowisko Wspólnoty dotyczące wielorybów (i delfinów) nie zezwala na wznowienie połowów w celach zarobkowych którejkolwiek z populacji wielorybów w wodach UE;
 11. zwraca uwagę na konieczność stosowania bardziej selektywnego sprzętu służącego do połowów, by uniknąć przyłowów innych gatunków, zwłaszcza waleni;
 12. uważa, że tragiczna historia połowów wielorybów w celach zarobkowych w połączeniu z licznymi zagrożeniami, na jakie napotykać obecnie populacje tych ssaków (w tym m. in. przypadkowe przyłowy wynikające z działalności rybackiej, zderzenia ze statkami, zmiany klimatyczne na świecie oraz hałas w oceanach), nakazuje, aby Unia Europejska na najważniejszych forach międzynarodowych promowała w sposób skoordynowany i spójny najwyższy poziom ochrony wielorybów na szczeblu światowym;
 13. domaga się też zajęcia się kwestią zagrożeń dla waleni – wynikających ze zmian klimatycznych, zanieczyszczenia, uderzeń statków, sprzętu służącego do połowów, źródeł antropogenicznego hałasu oceanicznego (obejmujących sonary, badania sejsmologiczne i hałas ze statków) i innych niebezpiecznych zjawisk – również poza wspomnianymi strefami ochrony;
 14. uważa, że wyprzedzając działania w skali światowej Komisja powinna przedstawić kolejne wnioski przeciwdziałające takim zagrożeniom, dotyczące wód Wspólnoty i wspólnotowych statków;
 15. stoi na stanowisku, że Komisja powinna określić zmienione ramy regulacyjne dla działań polegających na oglądaniu wielorybów, chroniących gospodarcze i społeczne interesy regionów przybrzeżnych, w których działania te mają miejsce, uwzględniając ich niedawny rozwój;
 16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej, Regionalnym Komitetom Doradczym, Komitetowi Doradczemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury oraz regionalnym organizacjom zarządzającym rybołówstwem, do których należy UE.
-